

se striktně a neúplatně. A co bude, nevíme a neprorokujeme.

2. Štyrského obžaloba této „generace“ a avantgardy nebyla pohříchu žádnou kritikou a sebekritikou, nýbrž útokem reakcionáře: aby byl kvitován potleskem napravo i nalevo, snažil se mátožnou a lžipoetickou stylizací nikde nenarazit. Divím se, že paušální obvinění a kulatá slova jeho invektivy nebyla od počátku dosti podezřelá.

3. Kritika avantgardy plní poctivě svůj úkol, i když nepracuje s řeznickými vykasnými rukávy jako Štyrský: jedná zodpovědně a seriózně, ale oškliví si dryáčnický postoj, jakým Štyrský chtěl zakrýt nedostatek literární a kritické kvalifikace, tak příliš zřejmý z jeho ostatních literárních slohových cvičení, z jeho „boje“ proti Osvozenému divadlu, z jeho „kritik“ omezujících se na citování cizích úsudků. Funkce kritiky je totiž analyzovat, hodnotit a soudit, nikoliv skandalizovat.

Ladislav Štoll: NA ČLÁNEK ŠTYRSKÉHO KOUTEK GENERACE

Z 3. čísla Odeonu, jenž vzbudil takový rozruch, odpovídá v 22. čísle Tvorby Ivan Sekanina s dobrou a upřímnou vůlí věc rázně napravit a znemožnit napříště tak úžasné nedorozumění, jaké připravil revolucionářům člen Devětsilu. Rovněž Julius Fučík činí jakési pokání; zato však Karel Teige v 23. čísle Tvorby vystoupil velmi energicky, vykládá jako marxista toto nedorozumění z motivů téměř nízce osobních a tvrdí, že prý hned při prvním čísle Odeonu, nepodlehnuv iluzi, „nováčkovi v literatuře“ příliš nedůvěřoval, že prý dokonce tohoto „neznámého“ mu členu Devětsilu zkoušel a ejhle i objevil. Naštěstí nevěříme této kritické prozíravosti a předvídavosti, jež dochází k živelnému přesvědčení o „kocourkovském“ talentu kamaráda cestou experimentu. Což Karel Teige nepomáhal Štyrskému k jeho artificialismu? Což teprve článek v 1. čísle Odeonu probudil v Teigovi kritickou skepsi? Případ Štyrského, jenž vychází z kruhu mladých intelektuálů sociální revoluce a jenž se náhle „uvolňuje“ od leva i prava, není ojedinělý. Tento převrat prodělává dnes celá řada neujasněných publicistů, kteří v zostřujícím se sociálním boji, vyžadujícím na intelektuálovi stupňovanou důslednost v myšlení, odcházejí raději z fronty a snad ani nevědí, že vlastně přebíhají. Zdá se nám však nesprávné vysvětlovat Štyrského přesvědčení tím způsobem, jak to činí Teige.